

[Økonomiministeren.]

i den samme betydning. Lad mig sige, at når jeg anvender dette ord, plejer jeg altid at anvende det i den betydning, at det gælder om at få de forskellige kræfter her i landet, der har indvirkning på den økonomiske udvikling, til at samarbejde, og disse kræfter er ikke alene regering og folketing — det er naturligvis også regering og folketing — men det er desuden nationalbanken, arbejdsmarkedets parter og i de sidste år usægtelig det lille landbrugsorganisationer, og det forekommer mig, at vi må erkende, at der her ikke har fundet en virkelig samordning sted. Det har været sådan, at på et vist tidspunkt har den ene handlet, nogen tid efter har den anden handlet som følge af, at den første har handlet, og så bliver vi ved på den måde. Havde vi i noget højere grad fået synspunkterne frem på én gang, havde vi muligvis undgået visse former for handlinger.

Jeg mener ikke, at det samordningsorgan, der her er foreslået, vil kunne løse den opgave, jeg her skitserer, men jeg mener, at der er håb om, at det vil bidrage til en løsning, og selv et beskedent bidrag har sin funktion over for så vigtige ting, som det her drejer sig om.

Det er et par gange i dag blevet nævnt, hvilke opgaver det foreslåede sekretariat skal have. Ja, den ændring, der er foreslået, går jo først og fremmest ud på, at dets opgaver nu i højere grad end efter det oprindelige forslag skal fastlægges af formandskabet; og om formandskabet vil gå videre eller gå mindre vidt end efter regeringens oprindelige forslag, er overladt til dette formandskab. Jeg for min del er ikke tilbøjelig til at tro, at forskellen bliver så forfærdelig stor, men det vil kun fremtiden kunne vise.

Når derfor det ærede medlem hr. Axel Kristensen spørger mig, om sekretariatet kun skal udføre sekretariatsarbejde, vil jeg svare, at de vendinger, der er anvendt i lovforslaget, gør det klart, at det skal udføre det arbejde, som formandskabet pålægger det, og i det omfang, det nu engang er muligt.

Når det flere gange er blevet sagt, at det ikke er viden, vi mangler, kunne jeg dog have lyst til at tilføje, at det er måske rigtigt, at vi har en viden på de fleste om-

råder — der er nu områder, hvor vi mangler en viden, og den kan skaffes ved lidt ekstra indsats — men der er det at sige til det, at der sker ofte megen misbrug; der bliver her i landet ofte sagt noget, som måske ikke kunne siges, hvis man havde et autoritativt organ, der sagde noget, som alle vidste var det rigtige. Der er visse ting, der måske herefter ikke kan siges, og allerede det har sin betydning.

Så har der været diskussion om, hvilke opgaver dette sekretariat skulle påtage sig, og om man ikke kunne overlade en del af opgaverne til allerede eksisterende organer. Ja, det var meningen allerede med det oprindelige fremsatte forslag. Det har steds været meningen, hvad enten det blev kaldt institut eller sekretariat, at det skulle have et yderst beskedent omfang. Deraf følger klart, at opgaverne først og fremmest skal løses af andre, men dermed er ikke sagt andet, end at de tre mennesker, der udgør formandskabet, naturligvis må have nogen medhjælp og må kunne sætte undersøgelser i gang, som de ikke mener at kunne få foretaget andetsteds.

Jeg kunne have lyst til i anledning af, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen efterlyste, om regeringen ikke ville komme med en eller anden undersøgelse eller udtalelse her til oktober, at oplyse, at jeg allerede for nogen tid siden har bedt det økonomiske sekretariat om at udarbejde en undersøgelse, og der vil da sikkert, hvis der ikke sker noget ganske uventet, foreligge en sådan inden så forfærdelig lang tid.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på en frygt for teknokraternes betydning. Nu ved jeg ikke helt bestemt, hvad en teknokrat er, men jeg tror alligevel, jeg så nogenlunde fattede meningen. Lad mig hertil svare, at der er ingen, som drømmer om, at dette forslag sætter nogen over eller ved siden af folketinget. Så naive er forslagsstillerne heller ikke. Det, som de tre teknokrater skulle kunne have indflydelse på, er eventuelle undersøgelser og råd, og jeg tror ikke, nogen kan have noget imod, at der foretages undersøgelser af vigtige forhold, eller at man hører dygtige folks udtalelser. Det er dog på den måde, folkestyret fungerer, at man stadig får råd fra anden side.

Må jeg lige i parentes sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at jeg synes, sammen-